

چهارشنبه 13 آبان 1394-21 محرم 1437-4 نوامبر 2015

رحلت عالم بزرگوار و فقیه کبیر «سیدابوالحسن اصفهانی» مرجع اعلای شیعه...

* 12 آبان در گذر تاریخ

* رحلت عالم بزرگوار و فقیه کبیر «سیدابوالحسن اصفهانی» مرجع اعلای شیعه (1325 ش)

اشاره:

آیت‌الله سیدابوالحسن موسوی اصفهانی در اصل از سادات موسوی بهبهان بود که در سال 1247 ش (1284 ق) در لنجان اصفهان به دنیا آمد.

وی پس از تحصیلات مقدماتی در اصفهان، عازم حوزه علمیه نجف شد و از محضر میرزا حبیب‌الله رشتی و آخوند خراسانی بهره‌مند شد.

آیت‌الله اصفهانی در دور دوم مجلس شورای ملی به عنوان یکی از پنج طراز اول به مجلس رفت اما پس از مدتی به دلیل مشاغل و مسافت زیاد استعفاء کرد. ایشان پس از آخوند خراسانی و

میرزا محمد تقی شیرازی، به همراه

میرزای نائینی عهده‌دار مرجعیت شیعه شد و مرجع خاص و عام گردید.

این عالم بزرگوار در حمله وهابی‌های سعودی به عراق، به همراه بسیاری از علما، در مقابل تجاوز آنان مقاومت کرده و همچنین انتخابات فرمایشی عراق را تحریم نمود. ایشان در جریان مبارزه مردم عراق علیه انگلیسی‌ها نقش سیاسی بارزی ایفا کرد و در این رابطه می‌توان به فتوای ایشان در خصوص حفظ سرزمین عراق و اماکن متبرکه و ترغیب مردم در جهاد اشاره نمود.

با ارتحال میرزا محمدحسین نائینی و حاج شیخ عبدالکریم حائری یزدی در

سال 1315 ش، مرجعیت شیعه به صورت تمام به وی محول شد و تنها مرجع

مسلم شیعیان گردید. از آن پس، ایشان به مدت ده سال بر مسند ریاست

حوزه علمیه نجف تکیه زد. این تمرکز مرجعیت و قبول شیعیان عالم در وجود هیچ مرجعی قبل آیت‌الله اصفهانی دیده نشده بود.

* اعدام انقلابی «عبدالحسین هژیر» وزیر رژیم پهلوی توسط «سیدحسین امامی»

(1328 ش)

اشاره:

در جریان انتخابات دوره شانزدهم مجلس شورای ملی، جمعیت فدائیان اسلام با حمایت آیت الله کاشانی، لیست افراد مورد نظر خود را برای شرکت در انتخابات ارائه دادند، اما هیچ کدام از آنان در میان افراد انتخاب شده برای مجلس قرار نگرفتند.

در این میان، انگشت اتهام به سوی عبدالحسین هژیر، وزیر دربار شاهنشاهی نشانه رفت. هژیر کسی بود که پس از شهریور 1320 ش به عنوان وزیر مقتدر دربار کاملاً به اوضاع مسلط بود و مورد اعتماد شاه قرار داشت. با این دیدگاه، سیدحسین امامی، از اعضای مرکزی فدائیان اسلام، مأمور شد تا در نخستین موقعیت مناسب، هژیر را ترور کند. از این رو، فدائیان اسلام که هژیر را ابزار دست رژیم پهلوی می‌دانستند برای از میان برداشتن وی برنامه‌ریزی کردند و او را در سیزدهم آبان 1328 ش در مسجد سپهسالار اعدام انقلابی کردند.

در این حال، امامی دستگیر شده و فوراً مورد بازجویی قرار گرفت. در نهایت دادگاه نظامی تهران، دو روز پس از این ترور، سیدحسین امامی را به اعدام محکوم کرد. این حکم در بامداد 18 آبان آن سال به اجرا درآمد و با این اعدام، نخستین شهید جمعیت فدائیان اسلام تقدیم دین مبین گردید.

* تبعید «امام خمینی(ره)»

از قم به ترکیه توسط رژیم فاسد پهلوی (1343 ش)

* کشتار دانش آموزان در دانشگاه تهران توسط مزدوران رژیم پهلوی و روز دانش‌آموز (1357 ش)

* تسخیر لانه جاسوسی آمریکا و روز مبارزه با استکبار جهانی (1358 ش)

* آغاز هفته تربیت اسلامی

(13 تا 19 آبان)

دولت جمهوری اسلامی ایران، در سال 1359 ش از سیزدهم تا نوزدهم آبان ماه هر سال را هفته تربیت نام نهاد که نخستین روز آن، روز دانش‌آموز نام گرفته است.

* 21 محرم در گذر تاریخ

* درگذشت محدث بزرگ «ابونعیم احمد بن عبدالله اصفهانی» (402 ق)

اشاره:

احمد بن عبدالله بن احمد بن اسحاق معروف به ابونعیم اصفهانی از محدثینی به شمار می‌آید که فقه و تصوف را با حدیث توأم ساخت. برخی او را اهل تسنن دانسته‌اند. اما به نظر شیخ بهائی و میرمحمدحسین خاتون آبادی، نه تنها او شیعی مذهب بلکه از خُصّین شیعه بود و از شدت تقیه، تشیع خود را از مخالفین شیعه کتمان نموده است. شاهد این مطلب تألیفات او می‌باشد. «تاریخ اصفهان» و «دلائل النبوة» ازجمله آثار اوست.

* رحلت عالم و فقیه بزرگ اسلام «حسن بن یوسف» معروف به «علامه حلی» (726ق)

اشاره:

حسن بن یوسف بن علی بن مطهر معروف به علامه حلی در 29 رمضان 648 ق در شهر حله در عراق به دنیا آمد. سال‌های آغازین حیات وی مقارن با حملات وحشیانه‌ی مغولان به سرزمین‌های اسلامی بود که با تدبیر چند تن از علما از جمله پدرش، حله از طوفان حملات مغول در امان ماند و در همان جا به رشد و نمو و تحصیلات خود ادامه داد.

وی از محضر شیخ مفید، محقق حلی، خواجه نصیرالدین طوسی، سیدبن طاووس و اساتید بزرگ دیگر استفاده کرد و در علم به درخششی عظیم دست یافت و عنوان «آیت الله» گرفت. علامه حلی با ارائه‌ی تصویری صحیح از تشیع، الجایتو، حاکم مغولی ایران، معروف به سلطان محمد خدابنده را به این مذهب مجذوب کرد و باعث نشر مذهب اهل بیت(ع) در سراسر ایران گردید. شاگردان و آثار قلمی علامه بسیار زیاد و گسترده می‌باشند.

فرزند نابغه‌اش معروف به فخرالمُحققین، قطب الدین رازی، علی بن احمد حلی و ابن مُعَیّیه از جمله شاگردان و مُنتهی‌المطلب فی تحقیق المذهب و تبصّرة المتعلمین در فقه، نه‌ایة الوصول الی علم الاصول در اصول، نه‌ایة المرام در کلام، جامعُ الاخبار در حدیث، کشفُ المقال فی معرفة الرجال در رجال، القول الوجیز فی تفسیر الکتاب العزیز در تفسیر و شرح حکمة الاشراق در فلسفه و عرفان و ده‌ها اثر دیگر از زمره‌ی آثار این عالم خستگی‌ناپذیر می‌باشند.

سرانجام علامه حلی در 78 سالگی وفات یافت و در حرم مطهر امام علی(ع) مدفون گشت.